

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

10. De excellentiis charitatis divinæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

MEDITATIO X.

De quatuor excellentiis divinae amicitiae, & charitatis.

EÆ continentur verbis Apostoli: *ut possitis Eph. 3. comprehendere, quæ sit longitudo & latitudo, & sublimitas & profundum.* Est autem longitudo, amicitiae æternitas: latitudo, qua neminem excludit, sed omnibus patet: sublimitas, in cælestium bonorum communicatione: profundum est abyssus secretorum quæ amicis patefcunt.

Hæ proprietates & excellentiæ non in humana, sed in divina tantum amicitia insunt, de quibus aliquid insinuat in præcedenti meditatione: sed nunc ex istituto.

PUNCTUM PRIMUM.

Amicitia & charitas Dei sunt æterna ex parte Dei: nam ex quo est Deus, amavit quos creare constituit, & gratia ac gloria donare, quantum in se erat, sed præcipuè Prædestinatos, ut verè dicat: *In charitate perpetua dilexi te: O si ego ex quo sum homo, amassem illum! saltem, ne ulterius differam serio amicum tam antiquum, verè monet Sapiens: Ne derelinquas amicum antiquum: novus enim non erit similis ei.*

Jam qui ab æterno amavit, procul dubio amavit prior: in quo charitas ejus commendatur, si-

cuc

1. Ioan. 4. 9. cut ait eius dilectus : *In hoc apparuit charitas Dei in nobis, non quasi nos dilexerimus Deū; sed quoniā ipse prior dilexit nos.* Unde sequitur quod nos non amaverit propter aliquod suum commodum; sed gratis: quia bonus est ipse. Colligit hinc Joannes: *Nos ergo diligamus Deum, quia ipse prior dilexit nos.* Fiat, fiat.

27. Rom. 8. 35. Neque ab æterno solū amat, sed in æternum. Et misericordia eius ab æterno usque in æternum, utique & amor: *Quis nos separabit à charitate Dei?* inquit Paulus. Quis efficiet, ut nos Deus non amet? à quo amore accipimus virtutem: *In omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos.* Quod si à gratiā excidamus, pergit mare, dum paratus est in gratiam nos recipere: *Tu fornicata es cum amatoribus multis, tamen revertere & ego suscipiam te.* O Domine! ita me ama, & ad hoc ama ut constanter amem, nec amandi te cursum interrumpam, multo verò minus in fine abrumpam: sic fiet ut neque mors, neque ulla creatura prævaleat adversum me. *Cum dilexisset suos, in finem dilexit eos: o & me in finem dilige!* da perseverare in charitate.

PUNCTUM II.

Latitudo. Mal. 1. 2. Matt. 5. 48. **L**atitudo charitatis Dei est infinita, sinu suo complectens omnes omnino homines: quia *omnes vult salvos fieri, quantum in se est: & solem justitiæ, Filium suum, oriri facie super justos & injustos, & pluit doctrinæ illius imbrem super bonos*

bonos & malos: quin recedentes à se blande re- *Rom.*
vocat, & beneficijs demeretur: *Congregans 12. 26.*
carbones ignis, super caput inimicorum suorum: *Sap. 11.*
dissimulans peccata hominum propter pœnitenti- *24.*
am: ita cum illis agens, ac si ignoraret eorum
culpas, dum ad pœnitentiam eos adducit, suæ-
que restituit amicitia. Nihilominus electos
peculiari prosequitur amore; unde dicit: *dilexi*
Jacob, Esau autem odio habui. Sed heu! *Di. Mal. 1. 2*
latavit infernus animam suam, & aperuit os suum Is. 5. 14.
absque termino. ô claudè, claudè Domine Deus!
& cœlum potius pande, ut repleatur domus tua.

Deinde considera quod etsi amicitia huma-
na, teste Philosopho, debeat esse inter paucos,
quòd qui fideles amici sint, non est reperire
multos, & quia familiaris convictus non potest
esse ad multos: At divinæ alia est ratio: po-
tens est enim Deus sibi multos parere sence-
ros & fideles amicos: & ita singulis potest
convivere, seque ipsum communicare, ac si u-
nus tantùm foret: quare de multitudine Fide-
lium, tanquam de una persona, & ad unam lo-
quitur: *Vna est columba mea, perfecta mea:*
ô sim columba per innocentiam, perfecta per
charitatem. Æmulabor divinam, dilatans cor
in amorem omnium, absque exceptione. Et
omnes sint mihi instar unius amici, in

Deo omnes comple-
tendo.

PUN-

PUNCTUM III.

Subli-
mitas.

1.

1. Ioan.

3. 1.

2.

Ioan. 3.

16.

1. Ioan.

4. 9.

Rom. 8.

32.

Ps. 83

10

Sublimitas charitatis est immensa, ut donata communicata. Nam 1. *Videte qualem charitatem dedit nobis Pater; ut Filij Dei nomine-*

1. *mur, & simus*: quid sublimius? Et porro ad dignitatem filiorum adiecit, quidquid decet Filium Dei: quod quantum sit, non assequimur modo, teste Joanne: *Nunc filij Dei sumus, & nondum apparuit, quid erimus: scimus quoniam, cum apparuerit, similes ei erimus, quoniam videbimus eum sicuti est.* 2. Amplius se extulit charitas Dei: *Sic enim dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, Et In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quia Filium suum unigenitum misit in hunc mundum, ut vivamus per eum.* Voluit Deus ex hominibus lumere, qui esset simul verus Deus, & talem cum homine amicitiam contrahere, quæ propria foret illi qua divinæ inter se personæ coherescunt: illæ enim sunt unum Essentiâ: Deus autem & homo per Incarnationem, sunt unum personâ. In qua conjunctione & amicitia Christi hominis cum Deo fundatur nostra, quam cum Deo contrahimus. Nam quia Filium suum nobis per Incarnationem dedit, ideo *cum illo, omnia nobis donavit*: ô charitas sublimis! Quousque extolleris? Qui est Deus verus, fit verus homo: ut in hoc Deo & homine adoptemur ipsi in filios, atque in amicos intimos adsciscamur. *Fiam unus ex istis!* *Respice Domine, in*

fa-

faciem Christi tui, meque ad imaginem illius renova. 3. Adjecit charitas ad hæc, ut Deus in assumpta humanitate abderet sese sub speciebus panis & vini, quo mirabiliter in pectus & animam ipsam uniuscujusque pervaderet, nexuque ineffabili jungeretur singulis. 4. ipsum Spiritum sanctum suum donat nobis, donorum maximum & charitatem ipsam: ut postquam cætera dedit, fontem ipsum donorum effunderet in nos. Quid non hîc concipiam desideriorum? quid non aggrediar? Auscultabo momentani Apostolo: *Hoc oro, ut charitas vestra magis ac magis abundet in scientia, & in omni sensu spiritali, ut probetis potiora, ut sitis sinceri, & sine offensa, repleti fructu justitiæ per Jesum Christum, in gloriam, & laudem Dei. Amen.*

PUNCTUM IV.

PROfunditas charitatis tanta est, ut Deum, quo nihil excelsius humiliaverit ad humanam conditionem: *Exinanivit semetipsum, formam servi accipiens & habitu inventus ut homo.* Quia enim amicitia quandam requirit æqualitatem, demisit se Deus, *assimilatus per omnia nobis,* ut fiduciam præberet suæ amicitiae consequendæ. Non modo naturam nostram assumere propter nos voluit: sed etiam ærumnas, quia *Majorem hac charitatem nemo habet, quàm ut animam suam ponat quis pro amicis suis.* Implevit supremum officium amicitiae. Quanquam majus aliquid facit, non enim pro amicis

36

40

Phil. 1.9

Profunditas.

Phil. 2.7

Heb. 2.

17.

Ioan.

15. 13.

amicis

- amicis id promerentibus mortem subijt, sed pro inimicis; ut sibi eos faceret amicos. Et in hoc
- Rom. 5. 8.* commendat charitatem suam: quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. O charitas Dei verè patiens, verè benigna! sed & in mysterio Evcharistiæ Deus se profundè humiliat, usque in nostra ipsa viscera se demitti volens, secundùm viscera charitatis suæ. Postremo profunda etiam iudicia sunt Dei, & viæ, per quas deducit amicos suos ad optatum finem. Nam *diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum*, etiam adversitates, & tentationes: nec non subinde ipsi lapsus, unde cautiores firmioresque resurgunt. Et quis possit investigare secreta providentiæ Dei erga suos amicos? Igitur *in charitate radicati & fundati amulemur charismata meliora*, has Divinæ charitatis quatuor excellentias; *Longitudinem*, ut maneat per omnem vitam: *Latitudinem*, ut nullum hominem, nullum genus officij non complectatur; *Sublimitatem*, ut nihil sapiat terrenum, Deum in omnibus intueatur: denique *Profunditatem*, ut velit etiam conculcari propter dilectum suum.

MEDITATIO XI.

Quòd Deus vult amari à nobis.
PUNCTUM PRIMUM.

Imperat
ut se amemus.

Charitatis quidem est amare potius quam velle amari: sed & hoc avet charitas Dei erga